

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.617 van 13 juni 2003
in de zaak A. 100.232/X-10.124.**

In zake : Lucien VERNAECKT,
die woonplaats kiest bij
Advocaten L. OCKIER en P. ROTSAERT,
kantoor houdende te 8510 MARKE (KORTRIJK),
Pieter Breughelstraat 25

tegen :

de gemeente ANZEGEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. LIEVENS en F. DAEM,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
President Kennedypark 37.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Lucien VERNAECKT op 12 februari 2001 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 14 december 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Anzegem waarbij aan de n.v. VERVERIJ VAN ANZEGEM de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het "plaatsen van twee silo's voor zoutopslag (gewijzigde inplanting van de silo's in plaats van achter de fabrieksgebouwen aan de zijkant)" op een perceel gelegen te Anzegem, Gijzelbrechtegemstraat 25, kadastraal bekend Sectie D, nrs. 365 w3, n3 en v3;

Gelet op het arrest nr. 93.311 van 14 februari 2001 waarbij het verzoek tot tussenkomst van de n.v. VERVERIJ VAN ANZEGEM in het administratief kort geding wordt ingewilligd, de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing wordt bevolen, de uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld en de kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid ten laste van de tussenkomende partij worden gelegd;

Gelet op het arrest nr. 120.616 van 13 juni 2003 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt

verworpen en de uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van 21 maart 2001 ingediend door de verwerende partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de beschikking van 17 juli 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 7 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 december 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 31 mei 2000 op eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar aan de n.v. VERVERIJ VAN ANZEGEM de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend voor het plaatsen van twee silo's voor zoutopslag op een perceel gelegen te Anzegem, Gijzelbrechtegemstraat 25, kadastraal bekend Sectie D, nrs. 365 w3, n3 en v3; dat deze vergunning niet werd aangevochten, noch door huidige verzoeker, noch door anderen; dat de n.v. VERVERIJ VAN ANZEGEM om bedrijfstechnische redenen op 14 december 2000 een aanvraag heeft ingediend tot het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning om genoemde twee silo's voor zoutopslag op een andere plaats in te planten, met name in plaats van achter de bedrijfsgebouwen aan de zijkant ervan; dat de betrokken percelen volgens de bestemmingsvoorschriften van

het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan Kortrijk zijn gelegen in gebied voor milieubelastende industrie; dat zij niet zijn gelegen binnen het beheersingsgebied van een bijzonder plan van aanleg, noch binnen een behoorlijk vergunde niet vervallen verkaveling; dat verzoekers woning, gelegen Holstraat 14 te Anzegem, die volgens genoemd gewestplan Kortrijk is gelegen in woongebied met landelijk karakter, aan de achterzijde paalt aan het betrokken bouwperceel; dat het college van burgemeester en schepenen bij het bestreden besluit van 14 december 2000 de gevraagde stedenbouwkundige vergunning heeft verleend, ditmaal zonder het advies in te winnen van de gemachtigde ambtenaar en dit op grond van artikel 7, 1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar;

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar, doordat het college van burgemeester en schepenen zich in de bestreden beslissing ten onrechte beroept op de uitzonderingsbepaling van artikel 7, 1° van dit besluit, vermits dit artikel slechts van toepassing is "voor zover de hoogte van de gebouwen en de installaties beperkt blijft tot de afstand vanaf dat punt van het gebouw tot de perceelsgrenzen en voorzover de uitbreiding een fysisch geïntegreerd deel uitmaakt van het bestaande gebouwencomplex", terwijl de bestreden vergunning 2 silo's betreft met een hoogte van 8,5 m en een diameter van 2,5 m, in te planten in de strook van circa 8 m tussen de fabriek en zijn eigendom, op een afstand van 0,5 m van het fabrieksgebouw, zodat de hoogte van de installatie, zijnde 8,5 m meer is dan de afstand tussen de installatie en de perceelsgrens, zijnde 8 m verminderd met de afstand tot het fabrieksgebouw (0,5 m) en de diameter van de silo's (2,5 m), zijnde 5 m, en dat de silo's die 3,4 m uitsteken boven het bestaande fabrieksgebouw en er naast staan geen deel uitmaken van het bestaande gebouwencomplex en er alleszins geen integrerend deel van uitmaken;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de afstand van het midden van de silo's tot de perceelsgrens 8,5 m bedraagt, waar de hoogte van de silo's 8,45 m bedraagt, dat bij het toekennen van de bouwvergunning rekening werd gehouden met het feit dat verzoekers perceel aanzienlijk hoger is gelegen dan het bouwperceel, zodat indien men de hoogte van de silo's meet vanaf de hoogte van

het perceel van verzoeker, ruimschoots wordt voldaan aan het voormeld artikel 7, en dat de gemachtigde ambtenaar geen gebruik heeft gemaakt van zijn schorsingsrecht;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat het gaat om twee omvangrijke silo's (hoogte 8,5 m, diameter 2,5 m), dat tussen de fabriek en zijn perceel een strook ligt van circa 8 m, en dat de silo's zouden worden ingeplant op 0,5 m van de muur van het fabrieksgebouw, dat het aldus overduidelijk is dat deze silo's, die 3,4 m boven het bestaande fabrieksgebouw uitsteken, geen deel uitmaken van het bestaande gebouwencomplex en er alleszins geen integrerend deel van uitmaken, dat hij voorts betoogt wat volgt :

"Bovendien is het zo dat de hoogte van de gebouwen en de installaties (aldus 8,1 meter) groter is dan de afstand van die installaties tot de perceelsgrens. Immers, de afstand van die installatie tot de perceelsgrens is dus 8 meter (afstand perceelsgrens tot fabrieksgebouw), verminderd met de diameter van de silo's (2,5 meter) en verminderd met de afstand tussen silo's en fabrieksgebouw (0,5 meter), hetzij 5 meter. De hoogte van de installatie (8,1 meter) is meer dan de afstand tussen installatie en perceelsgrens (5 meter), waardoor de uitzondering van artikel 7,1° van bedoeld besluit niet van toepassing is en er dus zeker voorafgaandelijk advies moet gevraagd worden aan de gemachtigde ambtenaar.

Verwerende partij poogt dat te ontkennen door te meten niet vanaf het dichtste punt van de silo's ten opzichte van de perceelsgrens, maar vanaf het midden van die silo's.

Het is duidelijk dat dit helemaal niet strookt met de bepalingen van het betrokken besluit.

Een andere argument van verweerder, met name dat men zou moeten meten vanaf het perceel van verzoeker om de hoogte te bepalen, voldoet evenmin. Immers, de afstand van de installatie tot de perceelsgrens, in casu 5 meter, blijft aan de orde. De hoogte van de silo's wordt dan verminderd met de hoogte van het talud, maar die hoogte bedraagt zeker minder dan 3,1 meter. Er is dus hoe dan ook niet voldaan aan de uitzonderingsmogelijkheid van artikel 7.

Het argument of de silo's nu al of niet minder of meer storend zouden zijn omdat het perceel van verzoeker hoger gelegen is, doet niet terzake : er werd geen advies gevraagd en daardoor werd een belangrijke vormvoorwaarde geschonden.

Dat de gemachtigde ambtenaar geen gebruik heeft gemaakt van zijn schorsingsbevoegdheid doet in dat opzicht ook niets terzake : het feit dat er niet geschorst werd, belet niet dat er een substantiële vormvoorwaarde geschonden werd";

Overwegende dat luidens de motivering van het bestreden besluit het advies van de gemachtigde ambtenaar niet werd ingewonnen op grond van artikel 7, 1° van het besluit van 5 mei 2000 van de Vlaamse regering tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar;

Overwegende dat artikel 7, 1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar, luidt als volgt :

"Art. 7. Het advies van de gemachtigde ambtenaar is niet vereist voor de volgende handelingen en werken volgens het gewestplan gelegen in industriegebied, gebied voor vervuilende industrie, gebied voor milieubelastende industrie, gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen :

1° de verbouwings- en uitbreidingswerkzaamheden aan een bestaand, vergund industrieel of ambachtelijk bedrijf voorzover ze geen wijziging van de industriële of ambachtelijke functie van het gebouw met zich meebrengen, voorzover de hoogte van de gebouwen en de installaties beperkt blijft tot de afstand vanaf dat punt van het gebouw tot de perceelgrenzen en voorzover de uitbreiding een fysisch geïntegreerd deel uitmaakt van het bestaande gebouwcomplex.
(...)"

Overwegende dat niet wordt betwist dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan Kortrijk is gelegen in een gebied voor milieubelastende industrie;

Overwegende dat de goedgekeurde plannen enkel de hoogte van de geplande silo's aangeven, met name 8,45 m; dat het plan "Inplanting 1/500" de afstand van de in te planten silo's tot de perceelgrens niet vermeldt; dat het de Raad van State bij gebrek aan concrete gegevens op het goedgekeurde plan niet mogelijk is na te gaan of het college van burgemeester en schepenen terecht heeft geoordeeld dat aan de in voormeld artikel 7, 1°, van het besluit van 5 mei 2000 van de Vlaamse regering opgelegde voorwaarde met betrekking tot de afstand tot de perceelgrenzen is voldaan; dat uit de aanduiding van de plaatsing van de silo's op de goedgekeurde plannen eveneens blijkt dat deze silo's alleszins los van het bestaande gebouwencomplex worden ingeplant, en er dus geen "fysisch geïntegreerd deel" van uitmaken zoals eveneens vereist door voornoemd artikel 7, 1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000; dat, in tegenstelling tot hetgeen de tussenkomen partij aanvoert, uit de omstandigheid dat de gemachtigde ambtenaar geen gebruik heeft gemaakt van zijn schorsingsrecht niet kan worden afgeleid dat zijn advies over de nieuwe aanvraag niet meer diende te worden ingenomen; dat overigens de eerste aanvraag tot het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van de betrokken silo's achter het gebouwencomplex wel aan het advies van de gemachtigde ambtenaar werd onderworpen en de gevraagde vergunning werd verleend op diens eensluidend advies; dat uit het bestreden besluit, dat luidens de wet

van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden waarop het is gesteund, niet blijkt dat is voldaan aan de door genoemd artikel 7, 1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 opgelegde voorwaarden om te zijn vrijgesteld van het advies van de gemachtigde ambtenaar; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 14 december 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Anzegem waarbij aan de n.v. VERVERIJ VAN ANZEGEM de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het "plaatsen van twee silo's voor zoutopslag (gewijzigde inplanting van de silo's in plaats van achter de fabrieksgebouwen aan de zijkant)" op een perceel gelegen te Anzegem, Gijzelbrechtegemstraat 25, kadastraal bekend Sectie D, nrs. 365 w3, n3 en v3.

Artikel 2.

De kosten van de vorderingen, bepaald op 520,59 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien juni 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.